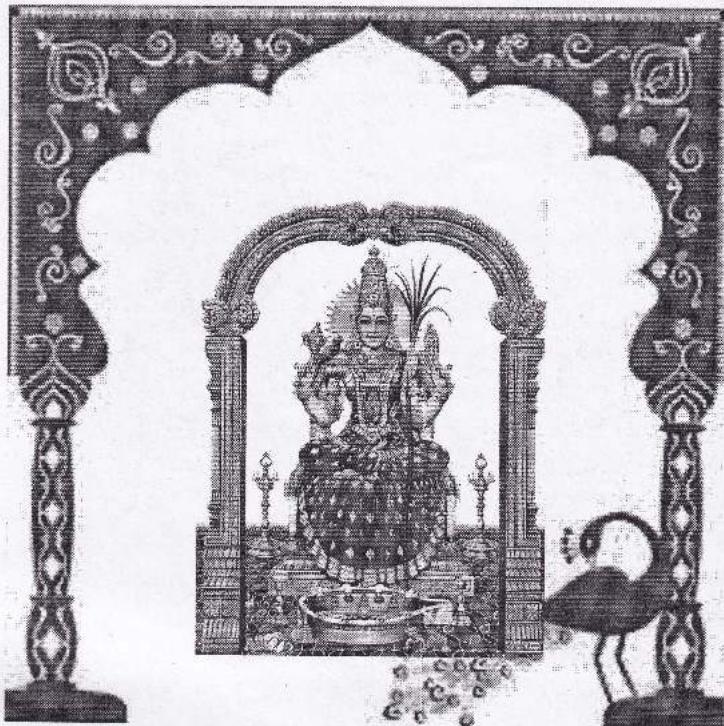
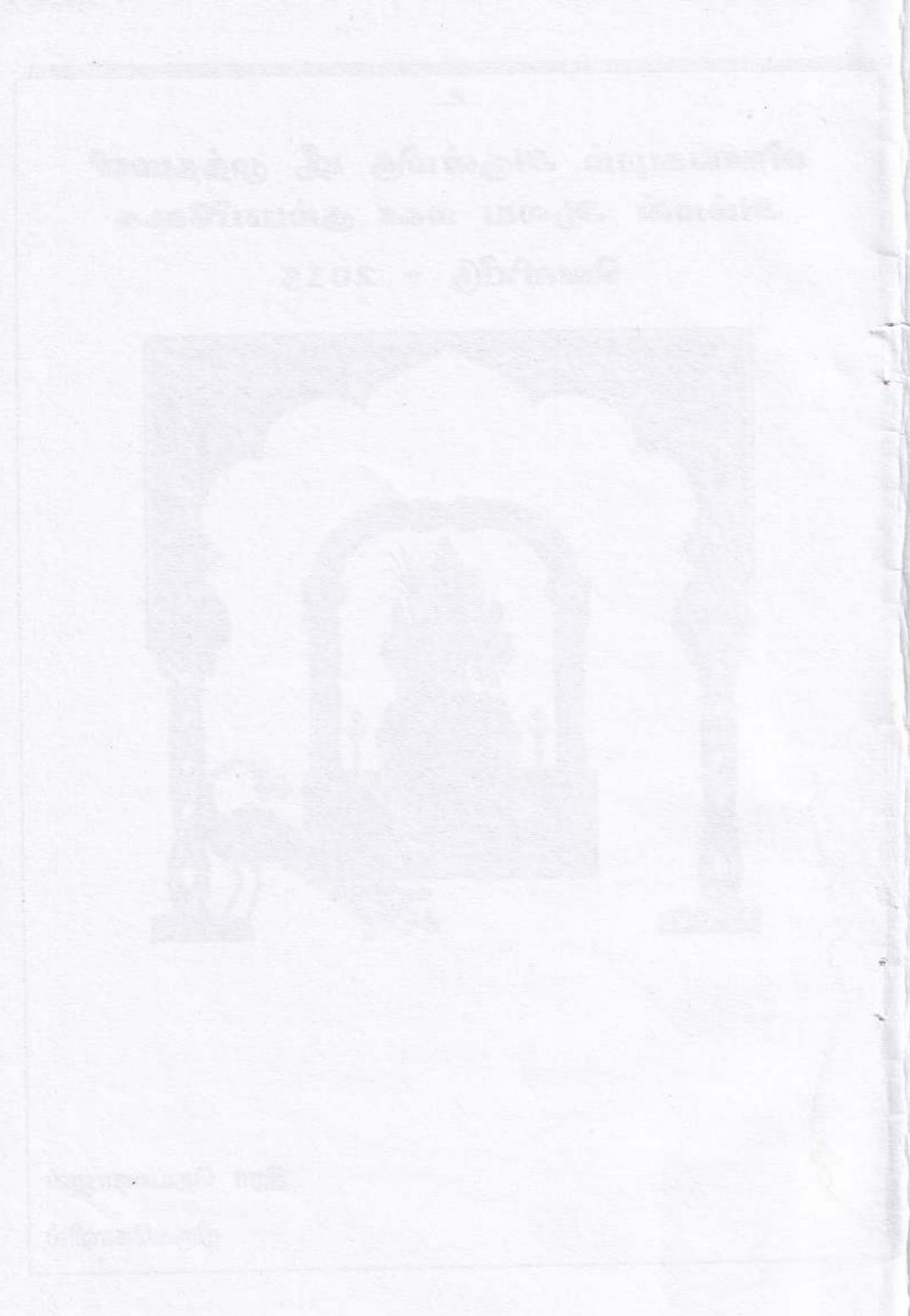

விநாயகபுரம் அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரி
அம்மன் ஆலய மகா கும்பாரிஷேக
வெள்ளிடு - 2015

இரா தெய்வராஜன்
திருக்கோவில்

முத்துமரி காவடி விருத்தம் (தெய்வராஜன்)

1. சிருக்கோவீல் வினாயகபுரம் தேவந்து
அருள் அள்ளி வழங்கி வரும் முத்துமாரி
இருள் நீங்கி ஓளிபற்றுவே ஒடிவந்தோம்
வரம் தந்து காத்தருள வேண்டும் அம்மா
விருத்தமாய் நான் பாரும் பாடல் தன்னை
விருப்போடு கேட்டு நீமகிழ் வேண்டும்
வருந்தியே காவடியும் ஆடுவந்தோம் - நீல
தீருமாலின் சோதரியே அருள் செய்வாயே.
2. ஒரு தாயின் மக்களனான வாழ்ந்த நாங்கள்
உயிர்ப்பயத்தால் ஓடோடு ஓளிந்த காலை
பெற்றவளாய் நீ வந்து காத்தயம்மா
போற்றியினனப்பாட இன்று நலமாய் வைத்தாய்
ஆழியலை அரக்கனாக வந்த போதும்
அம்மாவே உன்பாதும் தொழுது நின்றோய்
ஆபத்து ஏதும் இன்றிக் காத்தாயம்மா - இந்த
ஆலையூர் வீற்றிருக்கும் மாரித்தாயே
3. மக்கள் படும் தயரத்தைப் போக்க எண்ணை
மனமிரங்கி ஆலையூர் தேடி வந்தாய்
அற்புதங்கள் பல செய்து காட்டிவந்தாய்
அடியாரின் மனங்குளிர அருளும் தந்தாய்
பொற்பதமே சரணமென நாடு வந்தோம்
கற்பகமே கவலைகளைத் தீர்ப்பாயம்மா
நற்பேறு பெற்றே நாம் மகிழ்ந்தே வாழி – எமக்கு
உற்ற வரம் தாருமம்மா முத்து மாரி.
4. மரண கண்டு ஆற்றோரம் நாடு வந்து
மரணத்தை வெல்வதற்கு வழிகள் காட்டும்
ஆதி சிவன் பார்வதியே அம்மா உந்தன்
ஆலயத்துக்குடமுழுள்க்கைக் கண்டோம் அம்மா
ஓங்கார ஓலியுடனே ஹோமாகுண்டம்
புகைபரப்பி ஊரெல்லாம் புனீதமாக்கும்
பகை உணர்வு பறந்தோட அருள்வாய் அம்மா
இந்த ஆலை நீழல் அமர்ந்திருக்கும் முத்துமாரி.

5. மங்களமாய் மாங்கல்யம் காக்கும் மாரி
 மங்கையரின் மனம் கவர்ந்த முத்துமாரி
 பொங்குகடல் முகத்துவாரக் கரையில் வாழும்
 தீங்கள் முக மீனாட்சி சீவனின் பாதி
 சிங்கத்தில் ஏறிவந்து காட்சி தாராய்
 மாங்காட்டுக் காமாட்சி அரணின் தேவி
 குங்குமத்தோடுண்ணை வந்து சேர வேண்டும் - இங்கு
 தங்கு தடை ஏதும் உண்டோ வாரும் அம்மா.
6. ஈசனுடன் கைலையிலே வாழும் ஏக்கி
 ஈஸ்வரனார் பழ அளக்கும் உண்மைகாண
 எறும்பு ஒன்றை முந்தாணை முடிப்பில் கட்டி
 மறுநாளில் அதை அவீழ்த்துப் பார்த்த போது
 குறுநல் ஒன்றை அது கவ்வி இருத்தல் கண்டு
 குற்ற மொன்றியூத்துவிட்டேன் என்று நொந்து
 வேதனையில் வீழ்மி வீழ்மி அழுகே நின்றா - எங்கள்
 வினாயகபுரம் வீற்றிருக்கும் முத்துமாரி
7. நதிக்கரையில் நந்தவனம் ஒன்றமைத்து
 நறுமலரால் கங்கையினை அர்ச்சித்தாலே
 செய்தபாவும் விலகி ஓடிப்போகும் என்று
 பரமனார் உந்தனீடும் உரைத்தார்ம்மா.
 கலக்கமுடன் அவ்வாறு நீசெய்த போது
 காவலுங்கு வந்த காத்தான் செயலைக் கேட்டே
 கழுமரத்தில் அவனை ஏற்றச் சீவனும் சொல்ல - நீயும்
 அதை மறுத்துச் சாகாவரம் அளித்தாயம்மா.
8. எதிர்சாபம் இட்டதுந்தன் இறுமாப்பென்றும்
 பூமியிலே நீபிறந்து துயரப்பட்டு
 கழியதவும் புரிந்து என்னை அடைவாயன்றும்
 ஈஸ்வரனே ஈஸ்வரிக்குப் பாடம் சொன்னார்
 எண்ணற்ற சோதனைகள் பல கடந்து
 தவமியற்றக் தம்ப்பொன்றைத் தேர்ந்தெடுத்தாய்
 அறுபதுமுத்தும்பத்தில் ஒரு காலுங்றி
 பெருவிரவில் நீன்று தவம் புரிந்தாய் அம்மா,

9. பதினாறு வருடங்கள் தவத்தில் போக
பரமனார் மனமிரங்கி கிழமாய் மாறி
பார்வதியின் தவ நீலைக்கு அருகில் வந்து
புலித்தோலை விரித்து மேல் அமர்ந்தார்தாயே
புலித்தோலை விரித்து மேல் அமர்ந்தார் தாயே
உழையவள் நீதுவநிலையை விட்டிறங்கி
உழுமுடைய கணவருக்குச் சேலை செய்ய
மனம் மகிழ்ந்து பரம சீவன் உன்னை நோக்கி – உமக்கு
என்ன வரம் வேண்டும் என்று கேட்டார் தாயே
10. பதினெட்டு முத்து வகை தாரும் என்று
பக்குவமாய்ப் பரமனீடும் கேட்டாய் அம்மா
அத்தனையும் அவர் கொடுக்கப் பெற்ற நீயும்
அதிலொன்றைச் சோதிக்க நினைக்தாய் தேவி.
பாரமான கனகமுத்தைச் சீவனார்க்கன்று
தூர நீன்று அவர் மீது ஏறிந்து போது
நெருப்புத்தனலான அந்த முத்து
நீண்றுரியத் தாங்காது துழுத்தார் குடையே
11. ஏன் இந்தக் கனக முத்தை எனக்கெறிந்தாய்
எறிந்தவற்றை இறக்கிலீடு மாரித்தாயே
வயது சிறுபாலகர்க்கும் வயோதிபர்க்கும்
இந்த முத்தை எறியாதே என்றே சொன்னார்
வாழ்வினைக் கெடுத்தோர்க்கம் கொடுயோருக்கும்
நஞ்குட்டிக் கொன்றோர்க்கும் காமுகர்க்கும்
இந்தமுத்தை நீ எறிந்து மனதை மாற்றி – அவரை
நல்வராய் மாற்றிலீடு என்றால் அம்மா.
12. வரமாகப் பதினெட்டு முத்தைக் கேட்டு
வீத்தைகளைச் செய்து வரும் மாரித்தாயை
முத்துமாரி என்றுமே நாமங்குட்டி
வீத்தகியாய் உஸை வாழ்த்தீச் சீவனும் சென்றார்.
அத்தனை துன்பங்களும் உன்னால் தீரும்
அரனாரின் அரவணைப்பு என்றும் சேரும்
துன்பங்கள் துயர் அனைத்தும் துடைப்பாய் தாயே
தென்னைவளர் சோலை உறை முத்துமாரி

13. ஏந்திமூடியே உம்மிடத்தை நாழவந்தோம்
 எதிர்காலம் சிறக்க எண்ணீ ஏங்கி நின்றோம்
 மடைப்பெட்டு தலைவைத்து நடந்தே வந்தோம்
 விடை கொடுப்பாய் என்று எண்ணீப் படையில் வைத்தோம்
 தாங்கவாண்ணா வேதனைகள் தொடர்வதாலே
 தாயே உன் அருள் ஆசி வேண்டியின்றோம்
 ஓழியே வந்தெழ்மைக் காப்பாய் தேவி – அம்மா
 ஓங்கிவளர் ஆலையழு முத்துமாரி
14. ஓங்காரி உன்புகழைப்பாரும் ஓசை
 உருக்கை ஓலி சேர்ந்தெழ்மை உலுப்புதும்மா
 தெய்வமாய் ஓழு அருள்வாக்கும் தந்து
 தேவியரே என்றும் எமைக் காத்தும் வந்தீர்
 ஊரிலுள்ளோர் உம் கோவில் திறந்து வீட்டால்
 உற்ற தயர் தனைக்குதுடைக்க வருவாரிங்கே
 கேட்பவர்க்கு ஏற்றவற்று கொடுக்கும் தாயே
 கேளாமலும் கொடுத்து மகிழ்விப்பாயே
15. காத்தெழ்மை ஆட்கொண்டாய் பல்லாண்டாக
 ஈர்த்தெழுமக்கு வாழுவதுரும் மாரித்தாயே
 பார்த்தெழ்மை தொழுது நிற்கும் பக்தர்க் கெல்லாம்
 பாவங்கள் பொழுப்படவே அருள்வாய் தாயே
 நேர்த்திகளாய் அடையாளம் காணிக்கைகள்
 பார்வதியே உந்தனுக்கு உவந்து கந்தோம்
 ஈஸ்வரியே ஓங்காரி மாரித்தாயே – வந்து
 கஸ்ரங்களைக் களைந்துவிடு முத்துமாரி
16. அம்மா உன் அழுகுதிருக்கோலம் கண்டோம்
 ஆண்டாண்டு தோறும் காணக்கருணம் தாரும்
 உற்றதுணை உணையன்றி யாரும் உண்டோ
 ஊரெல்லாம் நலியாது காத்தே வந்தாய்
 பெருவள்ளாம் சனாமி எல்லாம் தாண்டவைத்தாய்
 போர்க்காலம் முடியும் வரை கவசம் ஆனாய்
 சங்கரியே தயாபரியே முத்துமாரி – ஒரு
 சங்கடமும் அனுகாது காப்பாய் தேவி

17. பொய், களவு, கள், காமம் கொலையும் சூதும்
 மெய்யாக இந்நாளில் மலிவாய்ப் பேச்சு
 சீராக வாழும் வரம் கேட்டிருவந்தோம்
 நேரான பாகத்தனைக் காட்டும் தாயே
 கெட்டவர்கள் சகவாசம் விலக்கி வைப்பாய்
 நட்பாக நல்லவரைச் சேர்த்தே வைப்பாய்
 சரியான நேரமதில் தடுத்தாட் கொள்வாய் - அம்மா
18. தீருக்கோயில் வினாயகபுரத் தலத்தைத் தேடு
 ஆற்றஞ்சே ஆலமர நிழலை நாடு
 ஆடவரும் நாகமாக வலமீ வந்து
 அழயாரின் அபிஷேகப் பாலை உண்பாய்
 அழியாத கருங்கல்லில் சிலை வழுத்தே
 கருவறையில் உன்னைக் குடமுழுக்கு ஆட்டி
 பரிவார மர்த்திகளும் அமர்ந்தே காக்கும் - அம்மா
 பவாணியே முத்துமாரித்தாயே போற்றி

—

முந்துமாரி மகிழை (தெய்வராஜன் சித்தீசன்)

முத்துமாரித்துயாரின் மகிழை பெருகுது - அவ
முக்கண்ணன் பாதி என்ற உண்மை புரியது
ஆதிபராசக்தி அவள் அருமை தெரியது - அவ
அற்புதங்கள் அதிசயமாய் இன்னும் தொடருது

தேழ வாருங்க தாயை நாழவாருங்க
ஒழவாருங்க அருளை அள்ளிச் செல்லுங்க

மாத்துளையின் முத்துமாரி ஆதிசக்திதான்
மங்கைமாரித்துயாரும் பராசக்திதான்
கொத்துக்குளமாரி கூட மகேஸ்வரி தான் - எங்க
சகலக்கலை அம்மனுமே முத்துமாரிதான்

தேழ வாருங்க தாயை நாழவாருங்க
ஒழவாருங்க அருளை அள்ளிச் செல்லுங்க

புன்னைச் சோலைக் காளியம்மை முத்துமாரிதான்
கண்ணகித்தாய் அம்மாளும் முத்துமாரிதான்
நயினை நாக பூஷணியும் முத்துமாரிதான் - எங்க
நாககாளி அம்மனுமே முத்துமாரிதான்

தேழ வாருங்க தாயை நாழவாருங்க
ஒழவாருங்க அருளை அள்ளிச் செல்லுங்க

வினாயகபுரத்தின்லே (சித்தீஸன் ஹோமசாயினி சுபராஜினி)

விநாயகபுரத்தின்லே வீற்றிருக்கும்
வினைதீர்க்கும் மீனாட்சி முத்துமாரி
விதிப்பயன் தீயதென்றால் மாற்றிவிடு - உன்
தீருப்பாதும் சரணடைந்தோம் முத்துமாரி

சோதனை வேதனையெல்லாம் கடந்தவளே
சாதனையாய் எதிர்நீச்சல் போட்டவளே
எழைக் காக்க கழியதவும் புரிந்தவளே - எம்
சுமைதாங்கியாய் இங்கு அமர்ந்தவளே

(விநாயக..)

வர்மராசன் வளர்த் தெருக்க பெண்குழந்தையாய் வளர்ந்தாய்
ஞெனுகா நாமத்துடன் இளவரசியாய் இருந்தாய்
பரசுராமன் உன் மகனால் சிரசுறுந்தும் உயிர் பிழைத்தாய்
உடன்கட்டை ஏறுகையில் உடை எரிந்தும் நீ இருந்தாய்

வேப்பை இலை உடை உடுத்தி மானம் காத்து நீ சென்றாய்
சேவகரின் சேரியிலே பாணக்கமும் நீகுமுத்தாய்
நந்சவாளர் சேரியிலே ஏற்ற ஆடை அணிந்து கொண்டாய்
அந்த ஈஸ்வரனை நீ கண்டவுடன் நடந்தவற்றை நீ பகர்ந்தாய்

காலின் பெருவிரலில் நின்று தவம்புரிந்தாய்
பதினாறு வருஷங்களாகத் தொடர்ந்து நின்றாய்
பரமனிடம் முத்துப் பெற்றாய் முத்துமாரி
பக்தர்களைக் காத்தருள்வாய் முத்துமாரி

பரமசிவன் மனம் மகிழ்ந்து என்னவரம் வேண்டுமென்றார்
பதினெட்டு முத்துவகை வரமாகக் கொடுங்கள் என்றார்
கடுசூதிரி நெல்லுதிரி பணையேறி பொக்களிப்பான்
இந்த நல்ல முத்துகளை ஈஸ்வரனும் உமக்களித்தார்

அவர்தந்த முத்தகுமை நீ அறிய வேண்டுமென்று
ஆதிசிவன் மேனியிலே கனகமுத்தை நீ எறிந்தாய்
தண்ணான முத்துகளின் அனல் பொறுக்க மாட்டாமல்
நீ எறிந்த முத்துகளை இறக்கிவிடு என்றுரைத்தார்

இளையோர்க்கும் முதியோர்க்கும் எறிந்துவிடாதே
தீயோர்க்கும், கொழுயோர்க்கும் எறிந்திடு தாயே
பரமனிடம் முத்துப் பெற்றாள் முத்துமாரி
பக்தர்களைக் காத்தருள்வாய் முத்துமாரி

१

மாரியே முத்துமாரியே (ஜெய்சன்யா சுபராஜினி)

மாரியே முத்துமாரியே எங்கள்
சீவசங்கரி பரமைல்வரி
ஜெகதீஸ்வரி ராஜேஸ்வரி
மாரியே முத்து மாரியே.

தூய அன்பே உறுவானவளை
அன்பே முச்சானவளை
நஞ்சீஸ் வைத்தே மகிழ்ந்திருவோம் அன்னை
பாதங்களை வணங்கிருவோம்

- மாரியே முத்துமாரியே .

காஞ்சி புரத்திலே காமாட்சி – நோ
காசிப்பதியின் வீசாலாட்சி
மாமதுரையிலே மீனாட்சி – எங்கள்
மாமாங்க ஈல்வரன் பார்வதி நோ
தூய் தூய் தூய் என்றென்றும் நோதானே தூய்
தூய் தூய் தூய் என்றென்றும் நோதானே தூய்

- மாரியே முத்துமாரியே ..

யைலாப்பூரிலே கற்பகம் நோ – மேல்
மருவத்தூரிர் பரா சக்தியும் நோ
யண்ணையில் மஹாகாளியும் நோ – திரு
வேற்காட்டிலே கரு மாரியும் நோ

தூய் தூய் தூய் என்றென்றும் நோதானே தூய்
தூய் தூய் தூய் என்றென்றும் நோதானே தூய்

- மாரியே முத்துமாரியே ..

२
சங்கரன் பரவுத்தியே (தெய்வராஜன் உஜௌனிதா)

சங்கரன் பார்வத்தியே சகலக்கலை ஈஸ்வரி
 மங்கைமாரித் தாயாரே வாருமம்மா

கங்கையின் கரை அமர்ந்த காசீ விசாலாட்சீயம்மா
 எங்களை வாழுவைக்கும் வழியைக் காட்டம்மா
 ஈஸ்வரி..... தீருவருள் தாரும் முத்துமாரியே

(சங்கரன்...)

பொய் களவு ஏதும் இல்லா வாழ்வு வேண்டுமே
 தாய் தந்தை சுற்றம் தன்னைப் பேண வேண்டுமே

நண்பராக நல்லவர் வேண்டும்
 நலிந்தவர்க்கு உதவிட வேண்டும்

ஆலையழத்தாயே உந்தன் உறுதுணைவேண்டும்
 பரமெஸ்வரி புவனேஸ்வரி ஸ்ரீ ராஜேஸ்வரி நீயே
 முத்துமாரியே

(சங்கரன்...)

அனைத்தையும் படைத்தவள் ஸ்ரீ ஆதிஷ்கத்தியே
 அனைவரையும் காக்க வேண்டும் அன்னை தூர்க்கையே

ஆசை கோபம் தனிந்தீட வேண்டும்
 அயலோரை மதித்தீட வேண்டும்

ஆலையழத் தெய்வம் உந்தன் உறுதுணை வேண்டும்
 காமாட்சீயே மீனாட்சீயே சீவஷங்கரி நீயம்மா
 முத்துமாரியே..

(சங்கரன் ...)

கருணை அன்பு உள்ளவராக நாங்க வாழுனும்
 தருமம் தானாம் செய்வதற்கே கைகள் நீளனும்

வறுமை தீரும் உழைப்பும் வேண்டும்
 பொறுமை காக்கும் உறுதியும் வேண்டும்

ஆலையழத்தாயே உந்தன் உறுதுணை வேண்டும்
 ஜெகதீஸ்வரி ஸர்வேஸ்வரி ஸ்ரீ காயத்தீரி நீயே
 முத்துமாரியே

(சங்கரன்...)

ஆற்றங்கரை அருகினிலே (தெய்வராஜன் உஜீனிதா)

ஆற்றங்கரை அருகினிலே கொலுவிருக்கும் தேவி
ஆற்றல்களைத் தருபவனே தாடிய கருமாரி

ஆலை மரநிழலமர்ந்து அஞ்சி அள்ளிச் சொரிபவனே
ஆசிசிவன் நாயகியே அன்னை மகாம்பிகையே

அன்னையே காமாட்சியே கற்பகமே முத்துமாரியே ... (ஆற்றங்கரை)

தாயாரே உன் பாதும் பணிந்து நீண்டநாம் ஈஸ்வரியே
தம்பிலூவில் பதிவாழும் கண்ணகத் தாய் நீதானே

பலவேஷம் கொண்டவனே பார்வதியே வாருமம்மா
உலகாஞ்சி சங்கரியே ஊர் சிறுக்க வாருமம்மா

அன்னையே காமாட்சியே கற்பகமே முத்துமாரியே... (ஆற்றங்கரை)

உன் கதவு தீற்று விட்டால் உற்சாகம் பிறக்குதம்மா
உன் பெயரைச் சொன்னாலே ஊழு வினையும் பறக்குமம்மா

பஞ்சம் பசி மறையுமம்மா பட்ட துண்பம் குறையுமம்மா
கெஞ்சகினிரோம் ரஞ்சனியே கேட்ட வரம் தாருமம்மா

அன்னையே காமாட்சியே கற்பகமே முத்துமாரியே... (ஆற்றங்கரை)

ஹரேல்லாம் உன் பவனி வீதிகளில் வருகுதம்மா
உன் அழகைப் பார்ப்பதற்குக் கண்கள் கோடி வேண்டுமம்மா

பார்க்கும் இடங்கள் எல்லாம் நிறைகுடம் தெரியுதம்மா
பறவைக் காலநிகள் முன்னொக்கிப் போகுதம்மா

அன்னையே காமாட்சியே கற்பகமே முத்துமாரியே... (ஆற்றங்கரை)

புவனேஸ்வரி (தெய்வராஜன் உஜீனிதா)

புவனேஸ்வரி எங்கள் பரமைஸ்வரி
பவநாசினி சுகம் தரும் ஈஸ்வரி
காரணியே பூரணியே கருமாரியே
ஊரவரைக் காத்து நிற்கும் காத்யாயினி (புவனேஸ்வரி)

கலியுகத்தைக் காத்திடவே கழிய தவம் நீபுரிந்து
முத்துகளைப் பெற்றவளை முத்துமாரியே..
ஆறுகடல் சங்கமிக்கும் அழுகு தென்னாஞ்சோலையிலே
ஆலையடி தேடி வந்தாய் முத்துமாரியே..
வினாயகபுரத்தினிலே வீர்ர்றிருக்கும் அன்னையவள்
வேண்டிய வரம் தருவாள் நாடி வாருங்க
வேதனைகள் தீர்த்திடுவாள் ஓடி வாருங்க (புவனேஸ்வரி)

ஆணவத்தை அடங்கவைப்பாள் அன்பு வழி காட்டிருவாள்
அன்னை முத்துமாரி அவள் கருணை காட்டுவாள்
நல்லவற்றை நாட வைத்து நல்லவற்றைப் பேசவைத்து
நல்லவராய் வாழ வைப்பாள் முத்துமாரியே
கருங்கோபம் தணியவைத்து கணிவாகப் பேசவைத்து
கல் மனதும் உருக வைப்பாள் காளி தூர்க்கையே
இல் வாழ்வும் சீறக்க வைப்பாள் ஈஸ்வரித்தாயே

— २ —

அம்மா ரூத்துமரி (சாமந்தி சரண்யா)

அம்மா முத்துமாரி அகிலம் காக்கும் தேவி
ஆதீபராபரி நீலை அம்பிகையே அருள்வாயல

தீயவற்றைத் தீய வைக்கும் காளி அம்மனே
தூயவற்றைத் துலங்க வைக்கும் தூர்க்கை அம்மனே

தாய் மனத்தாய் எனவை அணைக்கும் கனகவல்லியே
சங்கரனீன் பாதீயம்மா அர்த்த நாரியே

(அம்மா)

ஆனித்திங்களில் அருளை பொழியும் மாரியே
ஆவலுடன் தீகழ்வார்கள் பக்தர் கோழியே

கொடு நோய் உன் பார்வை பட்டால் மறைந்து போகுமே
கோவிந்தன் தங்கை என்றால் வீலகி ஒடுமே

(அம்மா)

கற்பூரச் சட்டி ஏந்தி சுற்றி வருகிறோம்
கவலையாவும் தீரும் என்று நம்பி இருக்கிறோம்

எண்ணமெல்லாம் உன் நினைவாய் ஏங்கி நிற்கிறோம்
வண்ண மலர்ப் பாதம் கண்ரு சுமையைக் குறைக்கிறோம்

(அம்மா)

2

கும்பாரிசேகம் (சுபராஜி ஜெய்சன்யா)

கும்பாரிசேகம் நாம் காணவந்தோம்
அம்பாளின் அருட் கோலம் கண்டோம் - தாயே
அஹங்கார இருள் மாற்றுவாயே - மாரி
அருள் தந்து வினை மாற்றுவாயே

(கும்பா..)

மாதங்கள் தோறும் மழை பெய்ய வேண்டும்
வளமோடு நாம் வாழ வேண்டும் - மாரி
வற்றாத உமதன்பு வேண்டும்
எப்போதும் உன்னை மறவாமல் வாழ
தப்பாயல் வழிகாட்ட வேண்டும் - எம்மில்
தன்மான உணர்வுட்ட வேண்டும் - அம்மா
தன்மான உணர்வுட்ட வேண்டும் - அம்மா

தடுமாறி நாங்கள் வழிமாறிச் சென்றால்
தடுத்தாண்டு எமைக்காக்க வேண்டும் - அம்மா
தளராத மனம் என்றும் வேண்டும்.
வஞ்சங்கள் தீர்க்கா வருங்காலம் வேண்டும்
நஞ்சார எமை வாழ்ந்த வேண்டும் - அம்மா
கெஞ்சகின்றாம் முத்துமாரி - உன்னை
கெஞ்சகின்றாம் முத்துமாரி - உன்னை

(கும்பாரிசேக..)

அழலைர நிழலைத் தேஷ (சித்தீசன் வேறுமசாயினி)

ஆலையர நீழலைத் தேஷ முத்துமாரி தென்னஞ்
சோலை தனை நாடு வந்தாள் முத்துமாரி
ஆற்றங்கரை அருகமர்ந்தாள் முத்துமாரி எங்கும்
அருளை அள்ளி வீசுகின்றாள் முத்துமாரி

காவுடுகள் ஆடு வந்தோம் முத்துமாரி – உந்தன்
சேவுடுயை நாடு வந்தோம் முத்துமாரி
கற்புரம் ஏற்றுகின்றோம் முத்துமாரி – எங்கள்
கர்மாவை தொலைத்து விடு முத்துமாரி

காமாட்சி கருமாரி கற்பகத்தானே – அம்மா
காயத்ரி கதம்பரி கனகவல்லியே
வீஸ்லேஸ்வரி வீக்னேஸ்வரி வீரகாளியே – அம்மா
வினாயகபுரத்தில் வாழும் முத்துமாரியே

வடபத்ரகாளியாக வலம் வருவாயே – தானே
கும்பாஸீஷேகம் காண கருணை காட்மம்மா
வேதனையில் வாழுகின்றோம் வீணை அழிப்பாயே – அம்மா
சோதனைகள் போதும் அம்மா சுகம் தருவாயே

சௌந்த ஊரில் உறவுகள் நாம் சேர்ந்திருந்தே – அம்மா
சுற்றங்களைப் பிரிந்து இன்று ஏங்குகின்றோம்
காணாமல் போனவர்கள் கணக்கில் இல்லையே – அம்மா
கண்முன்னே தொலைந்ததற்கு வழக்கும் இல்லையே

நடந்தகை மறந்து மனம் தேறுகிறோமே - இந்த
தொடர்க்கதை முடியவேண்டும் முத்துமாரியே
ஆழியலை அடுத்து மனம் பேதலீத்தோமே – அம்மா
அத்தனையும் மறந்துவாழ அருள்கருவாயே

—

மாரி அம்மா முத்துமாரியம்மா (தெய்வராஜன் ஹேமசாயினி)

மாரி அம்மா முத்து மாரியம்மா
மாரி அம்மா மங்கை மாரியம்மா

ஆற்றங்கரை உமக்கு சுகமோ சொல்லு
ஆலை நீழல் உனக்கு இதமோ சொல்லு - மாரி

எண்ணமெல்லாம் நீவாழ வேண்டும் - என்றும்
ஏமாற்றம் இல்லாத பெருவாழ்வு வேண்டும்
கண் தீரந்து எமைப் பார்க்க வேண்டும் - அதீல்
கர்ம வினை எல்லாமே கரைந்தோட வேண்டும் - மாரி
மங்காது புகழ் கொண்ட மாரி - நீல
மணிகண்டன் துணையான பூரி முத்துமாரி
மலை போன்ற துயரங்கள் எல்லாம் - சிறு
மணலாக்கி எமை மீட்ட பூரி மங்கைமாரி - மாரி

விநாயக புரத்தினிலை வாழும் - சித்தி
விநாயகன் தாயாரே சிவமுத்து மாரி
பிணி இன்றி நாம் வாழ வேண்டும் - பிறவீப்
பிணி தீர் நீதானே வழி காட்ட வேண்டும் - மாரி

—
மாரியின் பார்வை பட்டால் (நடங்கி - சுற்றுவா)

முத்துமாரி அம்மாளின் கோவிலுக்குப் போவோம்
முக்கண்ணன் பத்தினியின் தரிசனம் காண்போம்.

அன்னையின் நாமம் அனுத்தினமும் சொல்வோம்
ஆலயத் சென்றே அருள் ஜோதி பார்போம் - முத்துமாரி

அதிகாலை விளித்தெழுந்து ஆலயம் தேழி வந்தோம்
அடையாளப் பெட்டியுடன் பரிவாரம் சுற்றி வந்தோம்

ஓம்கால ஓசையுடன் உருண்ணையொலி கேட்குதம்மா
மாரியம்மன் தாலாட்டில் மனம் கசிந்து உருகுதம்மா
சீலையான உன்னை உயிரோடு பார்த்தோம்
சீவசக்தி கண்டோ பேரின்பம் கொண்டோம் - முத்துமாரி

மாரியைக் கண்டு எங்கள் மனச் சுமை இறக்கி வைத்தோம்
கோரிக்கை ஏதுமில்லை தரிசனம் போதுமென்றோம்

ஆண்டுதோறும் வரவேண்டும் அருளை வேண்டிப் பெறவேண்டும்
யீண்டும் யீண்டும் உன்தயவால் நாங்கள் இங்கு வரவேண்டும்
உன்தோற்றும் காண எம் உள்ளம் ஊங்கும்
உன்பார்வை ஒன்றே வாழ்நாளில் போதும்.

ST.COMMUNICATION BATTI..... 065-2227083